

¡Al abordaje!

Títol original: À l'abordage! **Direcció:** Guillaume Brac **Guió:** Guillaume Brac, Catherine Paillé **País:** França **Durada:** 95 min **Any:** 2020 **Gènere:** Comèdia romàntica **Interpretació:** Eric Nantchouang, Salif Cissé, Édouard Sulpice, Asma Messaoudene, Soundos Mosbah, Benjamin Natchouang **Fotografia:** Alan Guichaoua **Distribuidora:** Aurum Producciones **Estrena a Espanya:** 23/07/2021
Pendent de qualificació
Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Una calorosa nit d'estiu a París, en Félix coneix l'Alma. La cita va vent en popa i tots dos acaben dormint junts en un parc. L'endemà, ella se n'ha d'anar a passar l'estiu amb la seva família al sud de França. El noi, que s'ha enamorat de la jove, decideix donar-li una sorpresa i passar l'estiu amb la seva mitja taronja. En companyia del seu millor amic, en Chérif, comença un trajecte en cotxe compartit amb el desconegut i gata maula Edouard. En arribar, un petit accident amb el cotxe provocarà que tots tres comparteixin càmping en unes vacances atípiques on res surt segons el que estava previst. (Sensacine.com)

CRÍTICA

26.02.2020 - BERLINALE 2020: Un curiós trio protagonista, el sud de França, vacances improvisades i llunyanes possibilitats romàntiques donen forma a la divertida, intel·ligent i refrescant cinta de Guillaume Brac

"Et presentes així, a casa meva, sense avisar? És increïble. No hauries d'haver-ho fet". Quan has travessat part de França amb un amic per reunir-te amb una noia que vas conèixer fa uns dies a París i amb qui vas compartir una nit de borratxera sentimental en un parc, i ella et rep així, és una galleda d'aigua freda. Però si ets allà, en un càmping, prop de la riba del riu, no ho oblidis tan fàcilment... Així comença la divertida i refrescant **À l'abordage**, de **Guillaume Brac**, presentada a la secció Panorama de la 70a Berlinale. La pel·lícula, interpretada per cares noves (actors del Conservatori Nacional Superior d'Art Dramàtic de París), explora amb sentit de l'humor (i realisme) la diversitat d'una jove generació francesa amb els seus punts de fricció social i els seus possibles horitzons de fraternitat. Tot sota el sol de les vacances, en aquest espai-temps *a priori* més distès i més obert a les sorpreses de la vida.

De ballar salsa als molls del Sena a acabar la nit abraçats sobre la gespa: en Félix (**Éric Nantchouang**) no vol que la seva relació amb l'Alma (**Asma Messaoudene**) acabi aquí i convenç en Chérif (**Salif Cissé**) que l'acompanyi cap al sud, entre Montélimar i Valence, on la jove passa les vacances. Els dos amics, que treballen per pagar els seus estudis (un té cura d'un ancià i l'altre treballa en un supermercat), procedeixen dels suburbis de París, i poques vegades han anat de vacances. I a més, són negres. Entusiasmats (ja s'imaginin "nus al riu" i "fent l'amor com els mohicans"), aconsegueixen material de càmping (prestat per un animador d'un centre d'oci) i es colen al cotxe del reticent Édouard (**Édouard Sulpice**), un "nen de mamà" de bona família, a l'estil Escola de Comerç ("sembla un nen d'un cor, em posa dels nervis"), que esperava compartir cotxe amb dues noies, la Felícia i la Cherisa. Quan arriben al seu destí, l'improvisat trio s'instal·la en un càmping (l'Édouard ha espatllat el cotxe de la seva mare -a qui menteix- i ha d'esperar una setmana perquè el reparin). En Félix intenta reprendre el contacte amb l'Alma, cosa que no resulta fàcil, i es produeixen altres trobades...

Compartir la felicitat: aquest podria ser el *leitmotiv* d'aquesta pel·lícula lleugera i intel·ligent, que no es pren gaire seriosament. **À l'abordage**, tendra, grotesca i molt divertida, aprofita al màxim els recursos naturals del seu decorat (la immersió i el descens de canyons al riu, la piscina i el bar del càmping, les terrasses del poble, les bicicletes als congostos amb un hilarant duel de testosterona, etc.) per reconstruir, amb una barreja de simplicitat i qualitat, la vida quotidiana d'una joventut francesa poques vegades representada des d'una perspectiva tan transversal (la capital i el suburbi respecte a la província, les diferents classes socials, subjacents entre negres i blancs) amb el denominador comú de les qüestions eternes sobre l'amor i l'amistat. Una mirada on es creuen els gèneres, com una poesia somrient de la realitat, que confirma la sensibilitat de Guillaume Brac, un cineasta talentós i sense prejudicis que sap aprofitar cada oportunitat de la pel·lícula (amb un pressupost reduït) per perfeccionar-se i explorar nous territoris.

Fabien Lemercier – Cineuropa.org